

Publicerad 2018-07-08 20:46 av Berge

Denna text symboliserar styrka när svaghet inte är ett alternativ.

människan i strid

Jag slåss till sista droppen har fallit och även då hittar jag vägrar att slås. Jag är berget, vinden kan slå så mycket som den vill men jag böjer mig aldrig. Inte ens jorden under mina ben försvagar mig. Må himlen fyllas med ljus må jorden under våra ben fyllas med eld. Men låt aldrig glöden inom våra själar försvinna. Huvudet skall alltid vara bland fåglarna även fast maken vi står på skakar. Ryggen skall alltid vara rak även fast tegelstenarna på våra axlarna når till himlen. Glöm aldrig om du inte har något att förlora så har du inget att vinna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Berge med Poeter.se id #109431 innehar upphovsrätten